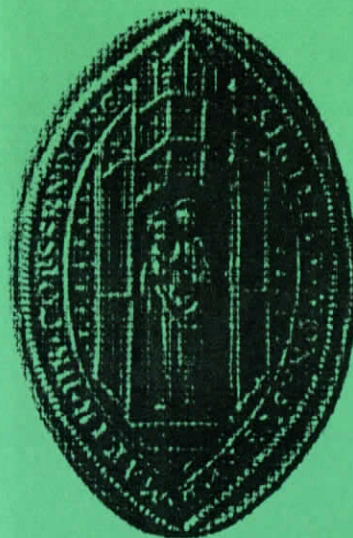

Corsendonk[®] bier

ZALIG GENIETEN

Distr.: N.V. Brouwerij Corsendonk 2360 Oud-Turnhout Tel. 014/ 41.39.72

7 de jaargang 1990
nr.3 oktober

Corsendonca

Kantoor van afgifte: Oud-Turnhout
Trimestrieel tijdschrift

v.u. H.Miguet
Sprinkhaanweg 4
2360 Oud-Turnhout

VOOR AL UW FEESTEN

ALTA RIPA

**Engelstraat 6 2360 Oud-Turnhout
Tel. 014/ 67.12.71**

VERZEKERINGSKANTOOR

JAN AERTS

ALLE VERZEKERINGEN

**St.-Antoniusstraat 20 2360 Oud-Turnhout
Tel. 014/ 42.30.92**

Voorwoord.

Tien jaar heemkundewerking in Oud-Turnhout is op zich zeker geen lange periode, en toch... Terugkijkend op het voorbije decennium stellen we vast dat de heemkundekring een aantal belangrijke stappen heeft gezet in onze gemeente. Wanneer de kring op 18 september 1980 aarzelend startte hadden we niet durven denken dat er tien jaar later zulke lange weg zou afgelegd zijn.

Dit speciale nummer van het ledenblad wordt volledig gewijd aan de terugblik op de heemkundekring in Oud-Turnhout gedurende de eerste 10 jaar van Corsendonca. Oordeel zelf of het de moeite loonde. In ieder geval zijn in Oud-Turnhout in deze periode enerzijds enkele publikaties van de pers gerold, komt er viermaal per jaar een heemkundig tijdschriftje (dat mag gezien worden) en werd er een bescheiden museum geopend. Anderzijds hebben we ook getracht over het leven en de activiteiten van de mens in de gemeente gedurende deze 10 jaar heel wat te verzamelen. En dat is heemkundig minstens even belangrijk voor de toekomst. Heemkundigen graven graag naar het verleden, maar moeten evenveel aandacht hebben voor wat er vandaag gebeurt. Dat is immers denken aan de heemkundigen van de toekomst! Wij moeten voldoende beseffen dat het heden het verleden van de toekomst is.

Een prachtig overzicht van wat tijdens de jaren tachtig in Oud-Turnhout gebeurde, brengt Corsendonca in de loop van 1991 in boekvorm. Dat zal het resultaat zijn van 10 jaar verzamelwerk van kranteknipsels. Men zal merken dat heel wat feiten die daarin staan reeds "geschiedenis" zijn voor ons dorp. Kleine geschiedenis, maar toch van onschatbare waarde voor de heemkundekring en bijzonder interessant voor de bewoners van ons dorp.

Tenslotte wensen we de mensen die zich gedurende tien jaar hebben ingezet voor een heemkundekring van harte te danken. In deze dank betrekken we eveneens het gemeentebestuur van Oud-Turnhout, onze sponsors en zeker ook onze leden. Als blijk van het vertrouwen van 10 jaar heemkundekring Corsendonca Oud-Turnhout aan.

**Hugo Miguet
Voorzitter**

Woordje vooraf.

Het is dit jaar precies 10 jaar geleden dat de Heemkundekring Corsendonca van start ging. Tijd, volgens ons, om hier toch even bij stil te staan.

De Heemkundekring is misschien een beetje aarzelend van start gegaan in het najaar van 1980, en gebrek aan ervaring heeft er misschien voor gezorgd dat de start niet optimaal is verlopen, na 10 jaar mogen we toch terugblikken op een geslaagd decennium.

Dat er nood was aan een Heemkundekring bewees het allereerste fotoboek "Zo was Oud-Turnhout", dat in 1981 het levenslicht zag. Meer dan 1.100 exemplaren werden hiervan verkocht en het werk was haast onmiddellijk uitverkocht. In 1982 publiceerde de kring een brochure over prehistorisch kunst, samengesteld door Gustaaf Aerts.

In 1983 rolde "Oud-Turnhout en zijn verleden I" van de persen en 1985 was een bijzonder vruchtbaar jaar. Zowel "Arme Hels" van Gust Sels als "Oud-Turnhout en zijn verleden II" zagen het levenslicht.

1986 was een eerder literair jaar. Samen met de uitgeverij "Heibrand" uit Turnhout werd "Moet ge horen" op de markt gebracht. In 1988 werd naar aanleiding van het 100-jarig bestaan van de Sint-Antoniusparochie in Oosthoven, het gelijknamige boek uitgebracht en in 1989 verscheen van de kring "Een Goeden Dag uit Oud-Turnhout".

Vanaf 1983 werd er gestart met een informatieblaadje voor de leden van de kring.

Ook achter de schermen werd er hard gewerkt, wat resulteerde in de opening van een eigen Heemmuseum op de zolder van het oude gemeentehuis in 1988.

Aangezien onze gemeente in België ligt, en er in dit klein landje heel wat aandacht besteed wordt aan het culinaire, werd er door de kring een wedstrijd voor een streekgebakje uitgeschreven, dat door "Het Korhaantje" werd gewonnen.

Kritikasten die na deze summiere opsomming van de belangrijkste verwezelijkingen van de kring nog enige twijfels hebben bij de werking ervan, zullen wel nooit tevreden zijn.

Wij in ieder geval zijn wél tevreden over de resultaten. En in de volgende bladzijden gaan we onze verwezelijkingen wat uitgebreider bekijken aan de hand van de toenmalig gepubliceerde krant artikelen.

Wim van Hout

Inleiding.

Hoe is de kring nu eigenlijk ontstaan? Een aantal Oud-Turnhoutenaren liepen al een heel lange tijd rond met de idee om, zoals in de ons omringende gemeenten met een heemkundekring te beginnen. Gustaaf Aerts, Karel Melis en Willy Mortiers waren de mannen die zo'n kring wensten op te richten. Er werd contact opgenomen met de toenmalige kultuurschepen Jef Kersemans, die niet ongevoelig was voor dit initiatief. In het gemeentelijk informatieblad werd er een oproep geplaatst voor alle geïnteresseerden en op 18 september 1980, werd, in de schepenzaal, zowel met de heemkundekring van start gegaan als met de V.V.V.

Er werd een beetje aarzelend van start gegaan. Men wist niet zo goed hoe te vertrekken. Het terrein van heemkunde is bijzonder groot: Zowel volkskunde als echt wetenschappelijk werk kan aanbod komen. Het voorlopig aangestelde bestuur lanceerde een oproep in de plaatselijke pers om de kring tevens wat bekendheid te geven. In Gazet van Antwerpen van november 1980 lezen we: "Met het aanduiden van een voorlopig bestuur heeft de onlangs opgerichte Heemkundekring Oud-Turnhout de eerste stap gezet voor een degelijke werking in de gemeente. Onder leiding van voorzitter Hugo Miguet en sekretaris Gust Sels, zullen die mensen weldra een inventaris maken over het verleden en het heden van Oud-Turnhout. De te verwerken aspecten zullen ruim genoeg zijn om een werkgroep maanden lang de handen vol te geven. Met deze oproep willen ze de bevolking verzoeken hun zoveel mogelijk te informeren over o.a. foto's, prentkaarten, spookverhalen, sagen, liedjes, archeologisch vondsten enz. kortom al wat voor de kring van belang kan zijn om te bestuderen, te onderzoeken en later in een of andere vorm aan de inwoners bekend te maken."

Zo was Oud-Turnhout.

Het is een zoeken geweest naar de juiste startformule en uiteindelijk kreeg de idee van een fotoboek vaste vormen. Ondertussen was het reeds eind 1981 geworden. "Zo was Oud-Turnhout" rolde in december van de pers. Ook aan de voorstelling van het fotoboek werd bijzonder hard gewerkt. Onder de titel "Heemkundekring Corsendonca stelde fijn fotoboek voor", verscheen er in de Gazet van Antwerpen van 22 december 1981: "Dat de mensen van "Corsendonca", de heemkundekring van Oud-Turnhout, tijdens het eerste bestaansjaar van de kring heel hard gewerkt hebben is een vaststelling die niemand, na het bezoek van het voorbije weekend, zal betwisten.

Aanleiding tot deze expositie was de voorstelling van het fotoboek "Zo was Oud-Turnhout". Mede dank zij de welwillende medewerking van enkele tientallen dorpsgenoten, die bereidwillig hun foto's aan de kring uitleenden, lukte Corsendonca erin een prachtig boek samen te stellen. Zowel de natuurgebieden van de gemeente, als de bewoners met hun leefgewoonten, hun arbeid en hun kunst worden er door een uitgelezen reeks foto's in voorgesteld.

Een Oud-Turnhout, zoals enkel de ouderen het zich nog herinneren, en dat de huidige bewoners voorkomt als een hoogst merkwaardig museumstuk. Het is wel een van de grootste verdiensten van de Corsendoncaleden dat ze met de uitgave van dit werk de huidige nieuwe bewoners enig idee geven hoe onze overgrootouders hier leefden.

Voorzitter Hugo Miguet verwelkomde de vele genodigden bij de opening van de expo. De aanwezigheid van een belangrijke afvaardiging van het gemeentebestuur, van verscheidene plaatselijke verenigingen, schoolbesturen, mensen van heemkundekringen uit de omgeving, betekende een stimulans voor Corsendonca.

Dr. Van Autenboer, als gastspreker en bekend om zijn talrijke publicaties in verband met geschiedenis en heemkunde, onderhield de aanwezigen over het gildeleven in de Kempen. Als hoofd van de gilderaad der Kempen vertelde hij honderd en één uit over het ontstaan van en het leven in de gilden. Al van in de 13e eeuw waren er gilden in onze streek. Die leefden er volgens de gildekaart, waren religieus geïnspireerd en ieder had zijn eigen wapen.

Zo ontstonden er voetbooggilden, handbooggilden en kolveniers (buks). De gildebroeders en -zusters van de Sint Sebastiaansgilde Oud-Turnhout waren aanwezig en vormden de levende illustratie van Dr. Van Autenboers betoog. Trouwens, de stand van de plaatselijke gilden met hun vaandels, oude trommels, breuken, perkamenten keure en gildekaart, vormde een van de attractiefste bezienswaardigheden van de expo.

Jef Kersemans, schepen van cultuur, belichtte de waarde en het belang van de heemkundewerking voor de Oud-Turnhoutse gemeenschap. De bevolking bestaat er voor een groot gedeelte uit mensen die de laatste twintig jaar zijn ingeweken. Samen met de oorspronkelijke bewoners tracht men de eigenheid van de gemeente in alle aspecten van zowel het heden als van het verleden voor de volgende generaties veilig te stellen. Heemkunde beperkt zich niet enkel tot het verleden, maar omvat een studie die een haast onuitputtelijk werkterrein beslaat. Met de uitgave van het fotoboek is een eerste stap gezet naar de vele onderwerpen die voor de werking van de kring in aanmerking komen. Alle mensen van Corsendonca werden door de schepen

gelukkigewent en bedankt voor hun toewijding en inzet.

Voorzitter Hugo Miguet vertelde over de bedoelingen van het kijkboek. Het boek wil een beeld geven over het oude Oud-Turnhout. Uit het ingezamelde materiaal maakte men een selectie, daarbij trachtend het leven in het dorp van zijn bewoners en verenigingen voor te stellen.

Van bij de stichting ondervond de kring veel steun van het gemeentebestuur. Daarom overhandigde de voorzitter het eerste exemplaar van "Zo was Oud-Turnhout" aan de gemeente via burgemeester Nuyts. Dankwoorden had Hugo Miguet er nog voor de tientallen mensen die de eersteling van Corsendonca mogelijk hebben gemaakt.

De tentoonstelling in al zijn rijke verscheidenheid van tentoongestelde zaken uit het verleden was de moeite waard. De honderden antieke prenten, kaartjes, boeken, munten, foto's kranteknipsels, gebruiksvoorwerpen enz. lagen er overzichtelijk uitgestald. De onlangs gevonden overblijfselen van de rusput en scherven van de kannen en potten, hadden een plaatsje gekregen. Een stukje Liereman natuur ontbrak evenmin.

Kunstschilder Karel Melis had ter opsmuk van de tentoonstelling een tiental van zijn mooiste doeken over de Kempense hei, vennen en bossen uitgeleend. De filmmensen van Shot 79 tenslotte zorgden voor een geregelde projectie van oudere en recente gebeurtenissen en activiteiten in de gemeente. Die voorstellingen werden druk bijgewoond en de bezoekers toonden zich opgetogen over het werk van de Shot-cineasten."

Archeologie.

Met Gustaaf Aerts in de rangen weet men dat de kring ook aandacht besteed aan archeologie. Begin 1983 wordt zijn brochure over prehistorische kunst in Weelde uitgegeven. In Turnhout Ekspres van 9 februari 1983 lezen we: "Eén van de leden van de Heemkundekring Corsendonca Oud-Turnhout, is reeds herhaalde malen in het nieuws gekomen met zijn vondsten van overblijfselen uit de prehistorie.

Ook buiten de gemeentegrenzen tracht deze amateur-archeoloog zijn hobby te beoefenen, van tijd tot tijd met succes trouwens.

Enkele van zijn vondsten wil hij nu tentoonstellen in de Heischuur te Oosthoven, waar hij trouwens ook een publikatie aanbiedt.

Tegelijkertijd meende de Heemkundekring van Oud-Turnhout er goed aan te doen over de vondsten uit een recentere periode informatie te verstrekken. De materialen, die inderdaad in het najaar van 1981 bij het uitgraven

van de bouwput voor het nieuw administratief centrum werden bloot gelegd, zijn op dit ogenblik door deskundigen onderzocht. Corsendonca nodigde één van deze wetenschapsmensen, die dat onderzoek verrichtte, uit naar Oud-Turnhout."

Deze meer gespecialiseerde organisatie mocht er zeker wezen. In Gazet van Antwerpen van 22 februari 1983 lezen we: "Toen men bij de uitgraving van de grondvesten voor het nieuwe gemeentehuis in Oud-Turnhout op de overblijfselen van een zogenaamde "rusput" terecht kwam, lag het voor de hand dat deze merkwaardige vondst bij gelegenheid aan de bevolking zou getoond worden.

Voorzitter Hugo Miguet was tevreden dat er betrekkelijk veel geïnteresseerden naar deze expo waren gekomen. Naast de mensen, zowel van het eigen dorp als van de buitengemeenten, die zich met heemkunde in de breedste betekenis bezighouden, was de belangstelling van de bevolking bevredigend. Herinnerend aan de verrassende vondst van oktober 1981, loofde de voorzitter het werk van Leen Ashton-Van Herle, die zorgzaam al deze voorwerpen bijeenbracht en er een eerste onderzoek aan besteedde. Om deze zaken een juiste situering in het verleden te kunnen geven, kwam men terecht bij Stefaan Van den Berghe, archeoloog en adjunct-konservator bij een museum in Brugge. Die was onmiddellijk bereid om de mensen in een voordracht de betekenis van de Oud-Turnhoutse vondsten te komen verklaren.

Al is de vondst heel interessant, toch is ze te klein om algemene besluiten te trekken. Waar meestal dergelijke ontdekking in de steden, zoals Antwerpen en Mechelen gebeuren, is de plaats van de opgraving, namelijk het noorden van de provincie Antwerpen voor de archeologen van belang.

Dat geeft hen een aanwijzing hoe de mensen hier in die tijden leefden en welke gebruiksvoorwerpen ze bezaten. Met dia's over gevonden en nagelaten aardewerk uit de Nederlanden tussen de 9° en de 18° eeuw kregen de bezoekers een overzicht van wat de mensen eertijds in huis hadden.

Telkens er een voorwerp met dezelfde karakteristieken als die van Oud-Turnhout op het scherm kwam, wees de spreker op de gelijkenis en kon men een verband met de leefwijze van de mensen hier en uit andere streken leggen.

Een van de Corsendoncaleden, kunstschilder Gustaaf Aerts, onderzoekt veelvuldig terreinen, rivierbeddingen enz. op prehistorische voorwerpen. Soms wordt zijn geduld met succes bekroond en vond hij enkele merkwaardige stenen uit de oudheid. Zo vond hij in september 1977 een zandsteen met graveringen. Die steen weegt 240 gram en meet 14 bij 5 cm en is 2 cm dik. Men kan aannemen dat deze steen gebruikt werd bij rituele handelingen en

archeologisch wordt hij ca. 5.000 jaar voor Christus gedateerd.

Op de tentoonstelling zou deze prehistorische vondst het koninginnestuk moeten geweest zijn, maar Gustaaf Aerts kon om bijzondere redenen, zijn kostbare vondst niet tentoonstellen. Daarom had Corsendonca een foldertje met de afbeelding en de betekenis van de steen uitgegeven. Toch was men teleurgesteld, omdat men deze zeldzame steen niet in "levende lijve" kon bekijken. De kunstenaar had echter wel een reeks van zijn andere kunstwerken uitgesteld, zodat het geheel van de tentoonstelling van de Oud-Turnhoutse vondsten een fraaie omlijsting kreeg."

Afbeelding : De gevonden zandsteen.

Oud-Turnhout en zijn verleden I.

Later op het jaar, tegen de kerstdagen, werd het eerste boek volledig gevuld met artikelen uitgegeven. In Het Volk van 24 en 25 december 1983 werd de sfeer geschetst bij de voorstelling van het boek: "Er was in de Heischuur aardig wat belangstelling tijdens de voorstelling die een feestelijk tintje kreeg met een voordracht door schrijfster Robin Hannelore. De schrijfster, die in zijn werken de sfeer van de Kempen weergeeft, kwam de genodigden onderhouden over "Hoe komt iemand ertoe te schrijven?". De auteur wees erop dat zijn dorp (Grobendonk) jaloers mocht zijn op Oud-Turnhout, want nog nooit had hij bij zo'n manifestatie zoveel volk gezien." Jan Decorte

gebruikte zijn kerstdagen om het werk degelijk door te nemen. In Het Laatste Nieuws van 3 januari 1984 besteedde hij heel wat aandacht aan de inhoud van dit werk: "Onder de titel "Oud-Turnhout en zijn verleden I" heeft de nog jonge heemkundekring Corsendonca uit Oud-Turnhout zijn eerste belangrijke publikatie voorgesteld. Deze voorstelling gebeurde als het ware op de vooravond van het 125-jarig bestaan van de gemeente, dat in de loop van het jaar al werd gevierd o.a. met een indrukwekkende stoet.

Bij wet van 29 december 1858 werden de gehuchten Oud-Turnhout, Oosthoven, Schuurhoven, Darisdonk, Korsendonk, Rhoode, Kindschot, Korteinen en Schoonbroek gescheiden van Turnhout en werd Oud-Turnhout opgericht met 2.807 inwoners. Turnhout hield door die afscheiding 12.456 inwoners over.

Aan de wet tot oprichting van het zelfstandige Oud-Turnhout was een jarenlange touwtrekkerij tussen Turnhout en de voormelde Oud-Turnhoutse gehuchten voorafgegaan. Op 22 juli 1836 richtten 108 gezinshoofden van de negen landelijke gehuchten een verzoekschrift aan de provincieraad en aan de Koning waarin ze vroegen om als onafhankelijke gemeente te worden ingericht. Er kwam echter reactie, want op 26 augustus schreven enkele inwoners van deze gehuchten dat ze niet van Turnhout wensten af te scheiden. Belangrijk daarbij was dat enkele ondertekenaars van de protestbrief ook al hadden getekend op de eerste brief. Dit zaaide natuurlijk verwarring en na veel administratief onderzoek en geharrewar werd op 25 augustus 1838 het verzoek tot scheiding door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken verworpen. Een aantal inwoners van de Oud-Turnhoutse gehuchten bleven niet bij de pakken zitten. In juni 1852 ondernamen ze een tweede poging, maar deze strandde reeds op 27 oktober van hetzelfde jaar... op basis van het ministerieel besluit van 1838. Maar dit kon de separatisten geenszins ontmoedigen.

Op 10 mei 1853 vertrok een derde verzoekschrift van de inwoners van de negen gehuchten naar de provincieraad. Daarin werd o.m. aangevoerd dat de binding met de stad Turnhout nadelig was voor de stoffelijke en...zedelijke belangen van de landbouwers van de buitengehuchten! Om een indruk te krijgen van de stijl van dit verzoekschrift, hierna volgend uittreksel: "Het mag Ued. overigens wel bekend zijn dat wij te samen eene bevolking van ongeveer 3.000 zielen uitmaken, dat wij voorzien zijn van twee kerken, twee pastoriën, twee scholen, en dat door onze ligging dewelke voor eene aanzienlijk getal inwooners eenen afstand van bijna eenen myriameter van het bestuurend middenpunt uitmaakt, wij geene natuerlijke neiging aen deze vereeniging kunnen gevoelen, maer wel eenen overgrooten walg waer van het uitwerksel

op ons pijnelijk neerdrukt."

Bij deze derde afsscheidingspoging kwam er schot in de zaak. Op 28 april 1854 werd een raadgevende kommissie opgericht, samengesteld uit vijf welgestelde inwoners van de gehuchten die de scheiding van Turnhout wensten: Vander Beken - Pasteel, eigenaar van Corsendonk; P. Diels, moleenaar te Oud-Turnhout, J.B. Borghs, landbouwer te Oosthoven; J.B. Driessen, landbouwer te Rhoode, en J.B. Wouters, landbouwer te Schoonbroek.

Er volgde een breedvoerig onderzoek, waarbij op zeker ogenblik de gemeenteraad van Turnhout haar medewerking weigerde maar door de arrondissementskommissaris op de vingers werd getikt. Op 20 juli 1855 sprak de provincieraad, na een grondige bespreking, zich met 18 stemmen tegen 12 bij 6 onthoudingen uit voor een scheiding tussen Turnhout en Oud-Turnhout. Later volgde nog een lange procedure voor de Kamer en de Senaat en tenslotte was op 29 december 1858 de kogel door de kerk.

Rijke inhoud

Al de perikelen die aan de onafhankelijkheid van Oud-Turnhout voorafgingen worden in het eerste hoofdstuk van de 170 bladzijden tellende publikatie van de heemkundekring uitvoerig beschreven door Hilde Sels.

Het boek brengt voorts een breed spectrum van onderwerpen uit het Oud-Turnhouts verleden: "Feestelijkheden ter gelegenheid van de onafhankelijkheid van Oud-Turnhout" door Hugo Miguet; "Heide-ontginning in de 19° eeuw, een praktisch voorbeeld bij Jonkheer P.J.F.J. Vander Beken-Pasteel" door Willy Mortiers; "Volksdevoties te Oud-Turnhout" door Dr. E. Van Autenboer; "De Kluis van Oosthoven, een veelbelovende geschiedenis", door Amber Verreycken; "Oud-Turnhout en zijn (recent) geologisch verleden" door Roger Haest; "Aanknopingspunten voor de kennis van ons vage verleden", door Gust Sels; "Omtrent de St. Sebastiaansgilde en de St. Antoniusgilde" door Jef Hens; "Wreede moord te Oud-Turnhout gaf aanleiding tot het schrijven van een moordlied", door Hugo Miguet; "Belevenissen van een smokkelaar", door Leo Verstraelen; "Oorlogsherinneringen van de Oud-Turnhoutenaar Jan Van der Avoort", bewerkt door Antoon Hemelaers; en "Een avond vertellingen door mijn grootouders", door Wim van Hout.

"Wij meenden dat de heemkundekring bij gelegenheid van het 125-jarig bestaan van de gemeente met iets voor het publiek moest komen. Het is geen geschiedenis van onze gemeene. Daar zijn wij niet voor bevoegd. Die opdracht werd terecht aan iemand anders gegeven. Wij hopen over een jaar of misschien twee jaar aan de voorstelling van dat werk ook te mogen meewerken."

Dit zei Corsendonca-voorzitter Miguet tijdens de voorstelling van het boek. Hij dankte allen die volledig belangeloos hebben meegewerkt aan deze realisatie. Hij was er zich wel bewust van dat er nog veel pionierswerk te doen is, maar het boek "Oud-Turnhout en zijn verleden I" getuigt van veel goede wil en doorzettingsvermogen. Het verheugde de voorzitter dat steeds meer mensen informatie verstrekken aan de leden van de kring en vooral, wat zeer belangrijk is, oude spullen ter beschikking stellen. Enkele waardevolle stukken werden bij deze gelegenheid tentoongesteld.

Kultuurschepen Kersemans stak zijn bewondering voor het heemkundig lees- en kijkboek, rijk geïllustreerd, niet onder stoelen of banken. Hij bekleemtoonde dat Corsendonca de belangstelling voor Oud-Turnhouts verleden in ruime mate heeft opgewekt en dat het gemeentebestuur hierop inspeelt met een B.T.K.-project."

Oud-Turnhout IS een gemeente van fijnproevers!

Een aantal mensen zullen veronderstellen dat de vergaderingen van de heemkundekring maar droge koek is. Niets is echter minder waar. Een aantal fijnproevers maken deel uit van de kring en dat heeft ook zijn gevolgen gehad. Op een herfstachtige avond stelde Willy Mortiers voor om eens te denken aan een gebakje dat gegeten kan worden bij een Corsendonkbier. Iedereen vond dit een schitterend idee, en samen met de mensen van de V.V.V. werd er gewerkt aan een streekgebak, dat uiteindelijk "Het Korhaantje" werd. Heel wat Oud-Turnhoutse bakkers hebben aan de wedstrijd deel genomen. Een relaas van het gebeuren staat afgedrukt in de Gazet van Antwerpen van 23 maart 1985 onder de titel "Het Korhaantje, een Oud-Turnhoutse delicatesse": "Sommige zullen bij het lezen van deze titel wellicht de wenkbrauwen fronsen en denken "Maar de korhaan is toch bijna uitgestorven!" We kunnen hen geruststellen: het korhaantje werd verleden maandag uitverkoren tot hét gebak van Oud-Turnhout.

Binnen de actieve heemkundekring Corsendonca, werd enige tijd geleden het idee geopperd om, in navolging van bv. "Lierse Vlaaikens", een Oud-Turnhouts gebak te lanceren. Er werd toenadering gezocht bij de plaatselijke bakkers en tot de V.V.V. Allen waren onmiddellijk bereid het initiatief te steunen.

Wekenlang hebben de bakkers gemengd, gebakken en geproefd, tot ieder van hen met een fijn baksel kon uitpakken. Maandag was het de dag van de waarheid en de jury onder het voorzitterschap van Jean-Pierre De Paepe (TFPA), bijgestaan door algemeen gekende fijnproevers als Hilde Schilder-

mans-Sels (Akademie voor streekgebonden gastronomie), Willem Paulussen (heemkundige), Theo Vanderhallen (Streek V.V.V.), Fonne Gillickx (Bakkersbond), August Laurijssens (Hotelschool Spijker) en Johan Cuypers (bestuurslid NFCB), dienden een oordeel te vellen over de twaalf gebakjes, al dan niet rijkelijk belegd met chocolade, bestrooid met bloedsuiker of met zoet ingewerkte vruchten. Deze lekkernijen werden door drie plaatselijke bakkers, nl. Frank Verbunt, Door Van Mierlo en Michel Thijs gekreëerd.

Na een langdurig wikken en wegen, proeven en naproeven, deelde J.P. De Paepe de uitslag mee. Hij vertelde dat het niet makkelijk was geweest er één gebakje uit te kiezen, omdat de deelnemende bakkers alleen zeer smakelijke dingen hadden gemaakt. Hij loofde hen dan ook voor de degelijke stielkennis.

Als Oud-Turnhouts gebak, kreeg Michel Thijs' "Korhaantje" een zandtaartje met een zestal fijne vullingen, de voorkeur. Michel mocht dan ook van alle aanwezigen welverdiende felicitaties ontvangen."

Oud-Turnhout en zijn verleden II."

Ook voor wat betreft het voorbereiden van publikaties, had de kring niet stilgezeten. Slechts een kleine maand later werd het volgende boek van de kring voorgesteld. Daarnaast werd "Het Korhaantje" officieel aan het publiek voorgesteld.

Het relaas van dit gebeuren staat afgedrukt in Gazet van Antwerpen van 16 april 1985 onder de titel "Heemkundekring Corsendonca stelde tweede boek voor". We lezen: "In de Heischuur van Oosthoven verwelkomde Corsendonca-voorzitter Hugo Miguet een zeventigtal genodigden en belangstellende bij de voorstelling van het tweede boekdeel met heemkundige bijdragen over Oud-Turnhout.

Daarbij was er nog de presentatie van het "Korhaantje", het nieuwe Oud-Turnhoutse gebak, dat op initiatief van Corsendonca door enkele plaatselijke bakkers wordt vervaardigd. Het tweede deel van Oud-Turnhout en zijn verleden werd op dezelfde wijze samengesteld en uitgewerkt als het eerste. Dat deze werkjes door de Oud-Turnhoutse mensen naar waarde worden geschat bewijst het groot aantal voorinschrijvingen die het bestuur mocht ontvangen.

Met een levensschets van ere-burgemeester Van Loon, een man met een rijke politieke loopbaan en door vriend en tegenstander geacht, als eerste

bijdrage, is dit boek van de heemkundekring als het ware een postume hulde aan iemand die voor de gemeente Oud-Turnhout heel veel heeft betekend.

Een kroongetuige van de slachtpartij door de Duitsers op 14 mei 1940, Peer Janssen, vertelde nauwelijks een maand voor zijn overlijden zijn wederaren op die bewuste dag, op het dorpsplein en waar de invallende troepen enkele Oud-Turnhoutenaars koelbloedig vermoordden.

Herinneringen aan mensen en gebeurtenissen spreken de bevolking aan en daarom zijn er enkele bijdragen te lezen over o.a. Moederke Dockx, de eerste ceuwelinge van Oud-Turnhout, Mevrouw Misonne-Boone die vorig jaar honderd werd, een boerenverhuis, de gareelmaker Dijckmans van Oosthoven, het eeuwfeest van de fanfare en de viering van 125 jaar Oud-Turnhoutse zelfstandigheid.

Het godsdienstig leven in de gemeente kreeg zijn deel in de informatie en fotoafbeeldingen over de kapelletjes van Oud-Turnhout. Met artikels over het administratief taalgebruik in de gemeente en de evolutie van het landschapsbeeld kreeg ook het wetenschappelijke zijn deel.

Met te luisteren naar de stem van het volk, brengt Corsendonca echt een boeiende vorm van heemkunde bij de bevolking en zal het tweede boekdeel zeker zijn bezitters enkele uren van aangenaam verpozen in het rijk verleden van Oud-Turnhout bezorgen.

Gebak

Samen met de plaatselijke V.V.V.-afdeling en de Oud-Turnhoutse bakkers nam Corsendonca het initiatief een origineel gebak, waarmee Oud-Turnhout vanaf nu kan uitpakken naar buiten toe, bij gelegenheid van de voorstelling van het boek, te presenteren.

Een zestal bakkers, zetten onlangs twaalf nieuwe gebakjes op tafel. Een onafhankelijke en competente jury moest die lekkernijen beoordelen. Geen gemakkelijke karwei en na een grondige beraadslaging kwam de jury tot het besluit dat het "Korhaantje" het best voldeed aan de vooropgestelde criteria. Het bekroonde gebak kreeg die naam omdat de korhaan een bedreigde vogelsoort is en er o.a. nog in Oud-Turnhout enkele exemplaren leven.

Vanaf deze week kan het bekroonde gebak bij de deelnemende bakkers door het publiek gekocht worden. Een meisje, verkleed als bakker, bood burgemeester Nuyts een doos met zo'n pasteitjes aan. Die mocht het kleurige lintje doorknippen en zo wordt Oud-Turnhout naast andere eretitels, ook een gemeente om van te snoepen.

Tentoonstelling

Rond de publikatie van "Oud-Turnhout en zijn verleden II" hadden de Corsendonca-mensen nog een extra activiteit om de belangstelling van de bevolking te trekken, gepland.

Gust Sels leidde de tentoonstelling van "Muziekdozen en oude grammofoon" in. Het was een prachtige kollektie, die we niet vaak te zien krijgen. Deze dingen werden bereidwillig door Rudi Eynhouts aan de kring uitgeleend. Die verschafte de aanwezigen een passende uitleg over de mooie muziekspeeltuigen.

Toen hij de sprankelende melodietjes uit de dozen toverde konden de aanwezigen zich verplaatsen naar de tijd dat men adembenemend zat te luisteren naar de magische klanken die uit de eerste modellen opstegen.

Tenslotte loofde burgemeester Nuyts nog de werkkraft van de Corsendonca-leiding. Die kring viert dit jaar haar vijfjarig bestaan en heeft al drie publikaties op zijn actief. Hun speur- en zoekwerk in het verleden van de gemeente, doet ook dit verleden voor de toekomst weer levend worden.

Met wensen voor een volgehouden activiteit verklaarde de burgemeester deze expo voor geopend. Met een receptie, waarbij kon gesmuld worden van het heerlijke Korhaantje en genoten van een Agnus of Pater van het Corsendonkbier werd deze voorstelling afgerond."

Arme heks.

Magie en spookverhalen heeft de mens steeds aangesproken. Gust Sels schreef desaangaande het boek "Arme heks" dat tijdens het weekend van 15 september 1985 werd voorgesteld. In de Gazet van Antwerpen lezen we als aankondiging onder de titel "Corsendonca-uitgave over heksenmagie": "Door een B.T.K.-team werden in de voorbije maanden Oud-Turnhoutse mensen van boven de zeventig jaar ondervraagd in verband met het volkskundig verleden.

Een honderdtal vragen over de verschillende aspecten van het dorps- en gemeenschapsleven, werden door de ondervragers opgesteld. Vijf daarvan hadden betrekking op bijgeloof, sagen en legenden. Al werd er geen rechtstreekse vraag gesteld over hekserij, toch leverden de antwoorden meer dan zeventig sagen of verwijzingen tot de heksenmagie op.

Deze gegevens waren het vertrekpunt voor een publikatie over de heks vroeger en nu. De resultaten van deze enquête worden daardoor naar de bevolking teruggespeeld met de bedoeling om meer mensen te vinden die iets over de heks of de hekserij te vertellen hebben.

Op die manier kunnen de hedendaagse sagen in een kader worden gezet, en krijgt de lezer een vrij goed beeld van het wezen van de heksenmagie. Heel wat vakliteratuur werd met dat doel doorgenomen. Opgesmukt met enkele foto's en een aantal pentekeningen, zal het werk zowel de Oud-Turnhoutse lezer, als die van buiten de gemeente weten te boeien.

De Leuvense Vereniging voor Volkskunde brengt op 15 september een bezoek aan Oud-Turnhout en bij die gelegenheid wordt het werk over de heksenmagie voorgesteld."

Met dit werk sleepte Gust Sels zelfs een prijs in de wacht. In Het Nieuwsbald van 4 november 1986 lezen we: "Oud-Turnhoutenaar Gust Sels auteur van het boek "Arme heks" werd in Leuven bedacht met de Prijs Wilfried Grauwels voor Volkskunde. Dit deel behandelt de heksenmagie.

De Leuvense zustervereniging kende nu de jaarlijkse prijs Wilfried Grauwels toe aan de auteur Gust Sels. Dit gebeurde in de Raadskelder van het Stadhuis in Leuven. Een bekroning die entousiasme, opsporingswerk en inzet beloont."

Moet ge horen!

Ook op het zuiver literaire plan bleef de Heemkundekring Corsendonca niet achter. Dé Oud-Turnhoutse schrijver Leo Op de Beeck werd herdacht met een nieuw gevonden verhalenbundel. In het Volk van 30 oktober 1986 lezen we onder de kop: "Corsendonca bundelde verhalen van Leo Op de Beeck": "Heemkundekring Corsendonca en het Davidsfonds organiseerden het voorbijeweekende een avond rond heksen en magie, met als spreker Francis Verdoodt, begeleid op accordeon door A. Sterckx.

Terzelfdertijd werd het boek "Moet ge horen" voorgesteld, een uitgave van Heibrand in samenwerking met Corsendonca, waarin acht recent ontdekte verhalen van Leo Op de Beeck werden opgenomen.

De opkomst voor de avond viel best mee. Francis Verdoodt was wat blij dat de volle zaal spontaan de liedjes meezong of neuriede. Anderhalf uur hield hij de luisteraars in spanning.

Na het optreden stelden Hugo Miguet en Gust Sels, die bij het boek van Leo Op de Beeck de volkskundige aantekeningen maakten, het boek voor. Guido Op de Beeck, zoon van Leo en ontdekker van de acht verhalen in het

archief van zijn vader, mocht het eerste exemplaar in ontvangst nemen."

In Gazet van Antwerpen kreeg het werk een recentie van Jan Vorsselmans. Onder de titel ""Moet ge horen!" van romancier Leo Op de Beeck" schrijft Vorsselmans: "Wijlen Leo Op de Beeck (1905-1972) oogstte vroeger veel sukses als romancier. "De moeder van het dorp" behoort tot zijn bekendste werken. Verder was deze onderwijzer uit Oud-Turnhout ook actief als animator van het verenigingsleven, reisgids en voordrachtskunstenaar. Postuum verscheen van hem de verhalenbundel "Moet ge horen!". De acht verhalen uit de bundel werden nog niet zo lang geleden ontdekt door zoon Guido Op de Beeck, toen hij in het archief van zijn vader aan het grasduinen was. Momenteel werkt hij trouwens aan een studie over deze Kempische schrijver.

Vertellen kan Leo Op de Beeck. Dat bewees hij met zijn jeugdboeken en zijn vier landelijke romans, nl. de reeds vermelde "Moeder van het dorp"(1947), "De Wildeman"(1949), "De indringer"(1951) en "De rechtvaardige heer"(1953). In elk van die boeken drukt de auteur zijn verbondenheid met de Kempen uit. Wegens het volkse karakter van zijn schrijftuur groeide hij uit tot een populair schrijver.

De acht verhalen in "Moet ge horen!" worden verteld door ene Peer-Jan. Deze man staat voor Gust van Massenhoven, een volksverteller bij uitstek, die Op de Beeck in contact bracht met een rijke verhalenschat. De schrijver hoefde enkel maar de juiste literaire vorm te kiezen om ze publiceerbaar te maken.

Alle verhalen stammen uit een tijd toen in de Kempen nog vele verlaten zandwegen, eenzame dennenbossen en eenvoudige boerenmensen het beeld van de streek uitmaakten. De sprong naar het magische en het spookachtige lag dan ook niet ver af. De typische volkschumor met zijn overdrijvingen vormde "het toetje van de zalm".

In feite zou je de verhalen niet moeten lezen, maar aanhoren. Vandaar ook de titel van de bundel "Moet ge horen!". Met deze woorden trachtte de verteller trouwens de aandacht van het luisterend publiek gaande te houden. Omzeggens alles wat de volksage aan inhoud kan hebben, komt ook in de bundel aan bod. We vernoemen: de vuurman, de weerwolf, de duivel, de heks, de kwade hand, betoverde honden en katten, het korenmanneke, het wijf met de zeven schorten...

Behalve de verhalen zelf bevat "Moet ge horen!" ook nog deskundige volkskundige notities over de sagenwereld door Gust Sels, een verklarende lijst van Kempische woorden en uitdrukkingen, een voorwoord door prof. Stefaan Top van de K.U.Leuven, en een notitie over de schrijver. Mooie

pentekeningen van Rosse-Mie Van Riet fleuren het geheel op. Dit boek is het best genietbaar 's avonds in je luie zetel, dicht bij het haardvuur met een goede borrel jenever. Proost!"

Heemmuseum.

Tot 1988 is de Heemkundekring vooral naar buiten gekomen via publikaties. In '88 opent de kring het heemmuseum. In de Gazet van Antwerpen van 19 april 1988 lezen we hieromtrent onder de subtitel "Dokumentatiecentrum en leerschool voor de jeugd": "Op de zolderverdieping van het gemeentehuis te Oud-Turnhout heeft de plaatselijke heemkundekring Corsendonca een museum ingericht, dat door burgemeester Jan Nuyts, in aanwezigheid van een 60-tal personen, geopend werd.

Vooraf verwelkomde de burgemeester de aanwezigen in de raadszaal en schetste bondig de geschiedenis van de heemkundekring, die op 18 september 1980 door enkele mensen werd opgericht. Hij loofde de werking en de activiteiten van Corsendonca die hij met veel belangstelling gevolgd heeft. Het gemeentebestuur verleende dan ook graag zijn medewerking, toen de kring vroeg een deel van het gemeentehuis als museum te mogen inrichten.

Voorzitter Hugo Miguet noemde zich een gelukkig man, omdat de kring in een aangepaste ruimte het museum kon inrichten. De belangstelling en de medewerking, die de Oud-Turnhoutse bevolking, telkens bij de activiteiten vertoonde, betekende een grote ruggesteun bij het verwezenlijken van één van de belangrijkste doelstellingen, nl. een heemkundemuseum te openen in de gemeente. Al was Oud-Turnhout in hoofdzaak een agrarische gemeente en heeft het geen echt industrieel verleden en mist de kring de typische voorwerpen hieraan verbonden, toch groeide geleidelijk een rijk patrimonium en meer en meer drong zich een ruimte op om de voorwerpen in op te bergen en tentoon te stellen.

Corsendonca wil nu van het museum een levend en dynamisch museum maken, waarvan de verzamelingen steeds aangroeien en regelmatig vernieuwd worden. Het wil een dokumentatiecentrum voor de heemkundigen zijn, een levende band met het voorgeslacht, een leerschool voor de jeugd.

Herinneringen

Toen de streek V.V.V.-Noorderkempen als jaartema voor 1988 het museum koos, besloot het Corsendonca-bestuur hieraan mee te doen en kreeg de aanpak en wijze van inrichting van het museum vaste vormen.

Het museum is als een pretentieloze tentoonstelling te zien, een groep

herinneringen uit het verleden, dingen uit de wereld van de stielman, de landbouwer van het dagelijkse leven.

Voorzitter Miguet dankte allen, die op één of andere manier hadden bijgedragen tot de uitbouw van het museum en nodigde iedereen uit om samen naar de zolderverdieping te klimmen.

Daar verklaarde burgemeester Nuyts na het doorknippen van het lintje, het museum voor geopend en bekeken de genodigden de vele voorwerpen die de kring had verzameld. Met oude schoolbanken, bord, lessenaar en vele schoolartikelen werd een vooroorlogs klaslokaal opgebouwd.

Ook de bodemvondsten in Oud-Turnhout staan tentoon, naast een merkwaardige verzameling van aarden pijpresten.

Een verzameling landbouwalaam vult de expo aan en wie op zoek is naar zijn familiewortels kan in het museum de gebundelde kopies van de parochieregisters raadplegen.

In een kataloog staan al deze dingen geordend en zo krijgen de bezoekers alle nuttige informatie over het rijke tentoonstellingsmateriaal.

Het museum is gratis toegankelijk op de eerste zondag van de maanden april tot november van 14 tot 17 uur. Groepen kunnen ook op andere dagen een bezoek brengen na afspraak."

100 jaar Sint-Antoniusparochie Oosthoven.

Enkele weken later reeds werd het boek "100 jaar Sint-Antoniusparochie Oosthoven" van Wim van Hout voorgesteld. Naar aanleiding hiervan werden een aantal kerkschatten, waarvan men het bestaan niet meer vermoedde tentoon gesteld. Onder de titel "Een drukke dag in de kerk van Sint-Antonius Oosthoven" lezen we in de Gazet van Antwerpen van 31 mei 1988: "Tijdens het voorbije weekend vierde de ganse Oosthovense kerkgemeenschap het eeuwfeest van de parochie. Zaterdagavond werd na de avondmis het boek van Oosthovenaar Wim van Hout "100 jaar Sint-Antoniusparochie" voorgesteld.

Pastoor Louis Bogaerts had lovende woorden voor het initiatief: "Het is fijn te weten dat men zich interesseert voor het ontstaan van de parochie." De auteur had noch tijd noch moeite gespaard om een prachtig werkje af te leveren. Ook de heemkundekring mocht in de lofwoorden van pastoor Bogaerts delen. De kring had, dank zij de bereidwillige medewerking van kerkmeester Leo Wens, een eenvoudige tentoonstelling van de Oosthovense kerkschatten ingericht.

Auteur Wim van Hout vertelde over de context waarin het boek over de geschiedenis van de parochie gelezen moet worden. Na een mislukte poging in 1786 en na een jarenlange bitsige strijd was de oprichting van de Sint-Antoniusparochie in 1888 een feit. Opvallend is dat de geschiedenis achterhaald wordt. Waar 100 jaar geleden de afscheiding tussen de parochies Sint-Bavo en Sint-Antonius een feit werd, is nu de onafhankelijkheid niet meer zo strikt. Sinds november 1986 zijn pastoors Cis Schroyen en Louis Bogaerts samen verantwoordelijk voor de drie Oud-Turnhoutse parochies.

Hugo Miguet tenslotte dankte iedereen die het voor de heemkundekring mogelijk maakte de tentoonstelling op te bouwen.

Zondag was er een plechtige hoogmis om de viering luister bij te zetten. Daarna was het gedurende de ganse dag een drukke bedoening in de kerk te Oosthoven."

Een Goeden Dag uit Oud-Turnhout.

De laatste publikatie die van de hand van Corsendonca in het vorig decennium van de persen rolde was het prentkaartenboek: "Een Goeden Dag uit Oud-Turnhout". In de Gazet van Antwerpen van 3 januari 1990 lezen we onder de titel: "Oud-Turnhout op prentbriefkaarten": "De Oud-Turnhoutse heemkundekring Corsendonca stelde haar nieuwe publikatie voor, het prentkaartenboek "Een Goeden Dag uit Oud-Turnhout", in de priorij van Corsendonk. In de Albert Van Dyckzaal kwam ere-schoolhoofd Corneel Verstraelen spreken over zijn jeugd. Voor een talrijk opgekomen publiek behandelde hij de periode tussen de jaren '30 en '50, aan de hand van een wandeling door het toenmalige dorp. Aanvankelijk begon meester Verstraelen nog wat zenuwachtig, maar eens op dreuf gekomen volgden de anekdotes elkaar zeer snel op. Zoals op de ouderwetse bonte avonden, kon Corneel zijn publiek uitermate boeien en was het ook nu wat moeilijk om te stoppen.

In zijn toespraak behandelde voorzitter Hugo Miguet het belang van de prentbriefkaart in het verleden. "Zij was haast het enige kommunikatiemiddel, bij gebrek aan telefoon of auto. Een verzameling postkaarten geeft een mooi overzicht van hoe dorp en leefgemeenschap er in het verleden hebben uitgezien." Toen liet de voorzitter enkele kritische noten horen. "Met pijn in 't hart zagen we enkele maanden geleden één van de laatste oude Kempische hoevetjes uit ons dorpsbeeld verdwijnen: geen steen is er meer van te zien,

terwijl Oud-Turnhout ooit een landelijke en agrarische gemeente was. Nog maar enkele weken geleden zagen we een mooie gevel met de grond gelijk maken, namelijk de vroegere brouwerij Meynendonckx. Misschien moeten onze beleidsmensen eens nadenken of er niets moet gebeuren in de zin van "Oud-Turnhout, dorp in de Kempen", besloot Hugo Miguet.

Na de overhandiging van het allereerste exemplaar aan burgemeester Jef Kersemans, feliciteerde deze de kring en beloofde de woorden van de voorzitter in overweging te nemen. "We moeten inderdaad redden wat er nog te redden valt", besloot hij.

Na een woordje van de schepenen van Kultuur, Guy Beyens, werd het glas geheven.

Een Goeden Dag

De achtste publikatie van de kring, die in 1990 haar eerste decennium viert, is een haast volledige verzameling van oude prentbriefkaarten van de gemeente. Voor dit werk kon de vereniging een keuze maken uit de verzameling van Cecile Dijckmans-Gillis uit Turnhout. Uit de begeleidende teksten valt op dat de kring sedert de allereerste publikatie "Zo was Oud-Turnhout" uit 1981, een hele evolutie heeft doorgemaakt. De eindredactie heeft gezorgd voor een eenheid van stijl en een goede synthese van de vele anekdotes en wetenwaardigheden."

Nawoord.

Met "Een Goeden Dag uit Oud-Turnhout" lijkt de kring een cirkel te sluiten. Zo wel de eerste als de laatste publikatie van het vorig decennium had vooral het visuele aspekt als belangrijkste thema. Daarnaast besteedde de kring aandacht aan meer neergeschreven geschiedenis en zelfs aan zeer specifieke deelaspekten van het verleden.

Eén aspekt is nog niet erg aan bod gekomen en, zoals de voorzitter het reeds in zijn voorwoord schreef, zal de kring daaraan in de toekomst gaan werken: Het bewaren van het "heden". Met het decenniumoverzicht van de jaren '80, hoopt de kring nog heel wat elementen en zaken te kunnen bewaren die nog achteloos worden weggeworpen, maar die binnen afzienbare tijd, net door de schaarsheid, terug aan waarde zullen winnen.

U kan het dus zien. De afsluiting van het eerste decennium is geen reden voor de kring om op de lauweren te gaan rusten, maar als het waren een nieuw vertrekpunt. Tot 2000!

Wim van Hout

Foto : Het hoekje van de tentoonstelling dat door de Sint-Sebastiaansgilde uit Oud-Turnhout werd verzorgd.

Foto : De allereerste leden die het fotoboek klaarstoomden.
V.l.n.r.: Hilde Sels, Louis Cuylaerts, Theresia Leppens, Hugo Miguet, Louis Leppens, Paul Bastijns, Gust Sels, Tony Bastijns, Karel Melis, Wim van Hout en Jef Kersemans.

Foto : De drie deelnemende bakkers, met in het midden de winnaar Michel Thijs, tussen de mensen van de Heemkundekring en het V.V.V.

Foto :
Burgemeester Jan Nuyts
opent het nieuwe Kempische
heemmuseum.

Foto : De auteur bij zijn uiteenzetting tijdens de voorstelling van het boek.

Foto : Het voltallige schepenkollege krijgt opnieuw aarderijkskundeles van voorzitter en leraar Hugo Miguet.

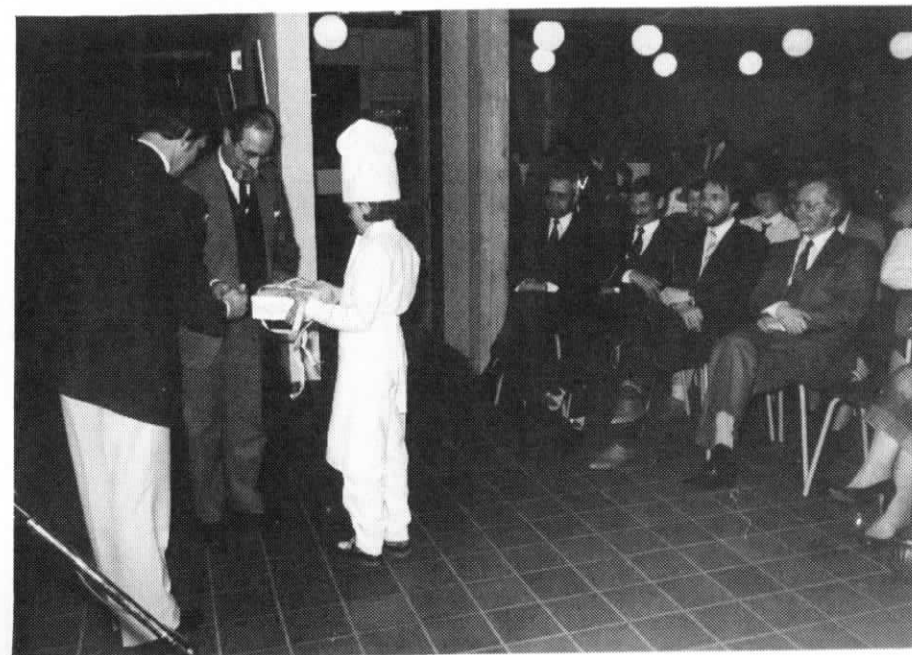

Foto : Het Korhaantje wordt aan burgemeester Jan Nuyts overhandigd.

Foto : De burgemeester mag eveneens het allereerste exemplaar van "Oud-Turnhout en zijn verleden II" in ontvangst nemen. Politiek heeft dus wel degelijk zijn verdiensten ...

ASLK - SPAREN

REEDS JAREN HET MEEST ERVAREN

UW BANK EN VERZEKERINGSTEAM

The logo for ASLK features the letters 'ASLK' in a large, bold, sans-serif font. To the right of the letters is a stylized icon of a crown sitting atop a rectangular box or pedestal.

Agentschap Arendonk
De Valken 8
2370 Arendonk
Tel. 014/ 67.76.96

Agentschap Oud-Turnhout
Steenweg op Turnhout 3
2360 Oud-Turnhout
Tel. 014/ 42.15.28